נפרה הניד. ג [מיי' שס]: פח ד מיי' שם הלכה ה: פט ה מיי' פ"ו מהלכות מירות הל' טו ע"ש:

צו ז מיי׳ פ״ל מהל׳ מחוסרי

פו א ב מיי׳ פ״ג מהל׳

Π.

קרבן זה כן: ואין השאר עליה חובה. לא הלריכוה חכמים להביאן שאף האחת

בקושי התירו להקריבה ספק מליקת חולין למזבח שאם לא כן אין לה תקנה

ליטהר בהדשים: ה' לידות ודאות או ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת

בובחים. כמו שפירשתי : והשאר עליה חובה. כדאמרינן לקמן בפ" שני (ד'

ט:) יכול תביא על הלידה שלפני מלאת ועל

מסורת הש"ם

גבו׳ שבקיה. ר׳ אושעיא לבר קפרא: בעא מיניה. רבי אושעיא לבר קפרא: בליל ח'. לזיבה ראשונה ולמחר היה ראוי לקרבן: מה ב"ה

כו'. מי מייתי ב' קרבנות אי לא: (ה) עייא. ר' חייא ובלשון גנאי החמר ליה: (ו) כן (הדר בעה מיניה ר' הושעיה מבר הפרה): בבלי. רבי חייא עלה מבבל כדאמרי׳ התם (סוכה גי' ר"ת דלא גרס ואין, ולקמן י:ן, י) ל"ל זיבות, ק"ג ט"ג ט) כש"ה מ"ו וע"ש. נ) טון, מ) וויקרא יבן, נ) ופ"א ה"ג

תורה אור השלם

ו. וּבִמְלֹאת יִמִי טָהַרָה לְבַן אוֹ לְבַת תָּבִיא בֶּבֶשׁ בֶּן שְׁנְתוֹ לְעלֶה וּבָן יוֹנָה אוֹ תר לְחַשְּׁאת אָל בָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַבֹּהַן: ויקרא יב ו

גליון הש"ם

גם' אחת על הודאי ואחת על הספק. ממוס לי להל כלחד מסגי ללס הספק הס זכות פטורים כלחד של הודלי. דיש

רריוו ורשוח

נטף ולמה נקרא נטף שנוטף מעץ הקטב כדאמר רבן שמעון הצרי הקטב כו אמו דבן שממון הצוי אינו אלא שרף מעצי הקטב: הצפורן. זו שחלת כדתרגמיי נטופא וטרופא: משקל כל אחד שבעים מנה: מור וקציעה. י והו קידה: שבולת נרד. בלע״ז שפיקו: הקושט שנים עשר. מנה: וקלופה. לא נתפרשה לנו מה בושם הוא: הללו יוצאין מכלל באותה משנה בשקלים ויינות ושמנין נמי תנא ליה בהדיא:

דף כ.) בתחלה נשתכחה תורה מישראל עלה הלל הבבלי ויסדה וחזרה ונשתכחה עלו בני הגולה ויסדוה ומאן נינהו יהודה וחזקיה בני רבי חייה: נחזור על הראשונות. כמו אמר מר. לעיל הרי הוא אומר כו' ומיבעיא לר' אושעיא טעמייהו דב"ה משום או לבת או משום דסברי לילה אינו מחוסר זמן: והא דמניה הינו מביה קרבן לדן [קסבר] לילה מחוסר זמן. וטעמייהו דב"ה משום או לבת: זב בעל שמי ראיות. שזיבה ראשונה בת שתי ראיות היתה: כהו (ו) בת ג'. הלכך כיון דלא יצאת שעה הראויה לקרבן כולה חדא זיבה אריכתא היא: ליסנייה. בפ׳ שני ולחמו דף ט.) גבי ה' מביאין קרבן אחד כו' כי היכי דקתני נזיר שנטמא טומאות הרבה: לא פסיקא ליה. כיון דומנין דאראיות דלילה נמי מיחייב כגון ראה שכבת זרע בעלמה הוה. דחין לה חלה טומאת ערב בעלמא כדתניא זאת תורת הזב ואשר תלא ממנו שכבת זרע 10 זב בראיה ראשונה ההישו לבעל הרי במס׳ נדה (דף לה.) ואמרו נמי במגילה (דף מ.) שתים לטומאה וג' אף לקרבן אבל ומי א"ר יוחנן כו'. דקאמר ב' בלילה ואחת ביום כו': נטמא. מיר ביום ח' שראוי לקרבן מביא ב' קרבנות: בליל. ח' אינו מביא דלענין קרבן טומאה אריכתא היא דלילה מחוסר זמן: בותגר' ספק זיבה כגון יון [טועה] שראתה ג' ימים ואינה יודעת אם ביתי נדותה אם ביתי זיבה מביחה קרבן ואינו נאכל: ספק לידה כגון שהפילה ואין ידוע מה: החשה שיש עליה ה' ספקום של לידה או ה' של ספה זיכה מכיאה קרבן אחד. חטאת העוף הבאה על הספק: ואוכלת

בובחים. שהרי הקרבן הזה לטהרה בא והרי הוא כטבילה אם נטמאת האשה

אחת בליל ח' ושתים ביום המחרת: חדא ראיה אין לה אלא טומאת ערב:

מחוםר זמן והא דתניא מביא יבזב בעל ב' ראיות והדתניא אין מביא בזב בעל ג' ראיות זב בעל ב' ראיות מאי למימרא הא קמ"ל דוקא ראה בליל ח' ש אבל ביממא דו' לא קסבר יו כל ראייה שסותרת אין מביאה לידי קרבן אמר רבא אמאי אוקימתא להא דתניא אין מביא בזב בעל ג' ראיות ליתנייה גבי יחמשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה לא פסיקא י^{ה ס}דא"ר יוחנן ראה יאחת בלילה וב' ביום מביא ב' בלילה ואחת ביום אין מביא אמר רב יוסף תדע דאחת בלילה וב' ביום מביא דהא ראייה ראשונה ים שכבת זרע בעלמא ואילו חזי תרתין אחרנייתא מצמרפי להו אמר רב ששת בריה דרב אידי מידי איריא ראייה ראשונה של זב חזייה בזמן חיובא אחת בלילה ים כיון דלאו בזמן חיובא חזייה אי לאו דאשמעינן רבי יוחנן דמצמרף ה"א לא תצמרף ומי א"ר יוחנן לילה מחוםר זמן סוהאמר חזקיה הנממא ביום מביא בלילה אין מביא ור' יוחנן אמר אפי' בלילה מביא כי קא"ר יוחנן ב' בלילה ואחת ביום אין

גמ' תניא אמרו להן ב"ה לב"ש הרי הוא אומר (6) ש לבת לרבות אור שמונים ואחד ר' הושעיא הוה שכיח קמיה דבר קפרא שבקיה ואתא קמיה דרבי חייא יומא חד פגע ביה פבעא מיניה זב שראה ג' ראיות בליל ח' מה ב"ה אומרים בדבר זה מטמייהו דב"ה במפלת בלילה משום מ דכתיב (0 לבת אבל זב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתרי קראי או דלמא לא שנא א"ל בר קפרא יו מה בבלי אומר בדבר זה אישתיק רבי הושעיא לא אמר כלום יא"ל בר קפרא צריכין לדברי ⁰עייא נחזור על הראשונות הרי הוא אומר יו לבת לרבות אור שמונים ואחד נימא כתנאי זב שראה ג' ראיות בליל ח' תני חדא "מביא ותניא אידך אינו מביא מאי לאו תנאי היא דהא דתניא מביא קסבר 🌣 לילה אין מחוסר זמן בו והדתני אין מביא קסבר לילה מחוסר זמן אמר רב יו הונא בר אחא א"ר אלעזר הני תנאי סברי ילי

הראשונה אני טובל טהר מכל טומאה: כמה טומאות טבילה אחת עולה לכולן אף מביא לדברי האומר יז מחוסר זמן לדברי האומר פש'מא ראה אחת בלילה וב' ביום איצמריכא ליה מהו דתימא כיון דלאו בזמן חיובא קחזי ליה לא תצמרף קמ"ל: מתני' יהאשה שיש עליה ספק ה' לידות וספק ה' זיבות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה ה' זיבות ודאות וה' לידות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה מעשה שעמדו קינין בירושלים בדינר זהב 🕫 אמר רבן שמעון בן גמליאל 🤊 המעון הזה לא אלין הלילה עד © שיהיה בדינרין ייז בסוף נכנס לב"ד ולמד האשה שיש עליה ה' לירות ודאות ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ®ואין השאר עליה חובה ®ועמדו קינין ® ביום ההוא ברבעתים: גמ' ת"ר יש יה' ילידות ודאי ה' זיבות ספק או ה' יי לידות ודאי וה' לידות ספק מביאה ב' קינין °אחת על הודאי ואחת על הספק של ודאי י נאכלת והשאר עליה חובה של ספק אין נאכלת ואין השאר עליה חובה רְ' יוחנן בן נורִי אומר יי על ודאי תאמר על האחרונה ותפטר של ספק אם יש ודאי ביניהן תאמר על הודאי ותפטר ואם לאו תאמר על אחד מהן ותפטר 9 ר"ע אומר בין על הודאי בין על הספק תאמר על אחת מהן ותפטר א"ל רב נחמן בר יצחק לרב פפא אימא לך משמיה דרבא הני תנאי במאי פליגי דר' יוחנן בן נורי מדמי להון לחמאת דמאן דחייב ה' חמאות עד דמייתי כולהון וסוף מכפר ליה ה"ג ל"ש י® ור"ע מדמי להון למבילין דמאן דמחייב ה' מבילות כיון דמביל חדא זימנא אימהר ה"ג ל"ש י® א"ל רב פפא אי ס"ד ר' יוחגן בן גורי לחמאת מדמי י® להן אמאי של ספק תאמר על אחת מהן ותפמר אילו מאן דמחייב

תוספות דיתגי גבי חסשה סביאי. מימה היכי לימני בהדייהו והא ס"ל להאי מוא לילה מחוסר זמן וה"ל כולה זיבה אריכתא ומשום האי טעמא אמרינן לקמן מיר
שנטמא טומאות הרבה דלא מימוקמא כרבי דאמר מירות טהרה לא חיילא עד יום חי וכגון שנטמא בליל חי דאי לילה מחוסר זמן כולה חדא טומאה אריכתא
היא. ואומר רבי דלא דמי זב הרואה בליל חי למיר שנטמא בליל חי דוב שטהר זי נקיים טטהר מיד ושוב שכאלה בליל מי ה"ל זיבה אחרת אבל מיר מירות טהרה לא
חיילא עד למחר ולילה הוי מחוסר זמן כולה טומאה אריכתא היא שהרי עדיין לא נטהר מטומאה ראשונה: בכנס דב"ד ודישר. נראה שלא היקל על ד"מ אלא לעבילות
מדמי לה לגמרי דאי מחויב הי טבילות כיון דטבל ליה חדא אין לטבול עוד: רבר יותגן בן גורי שרבי דיה דחבאת. מימה א"כ מאי חילק בין ראשונה לאחרונה
מדמי לה לגמרי דאי מחויב הי טבילות כיון דטבל ליה חדא אין לטבול שו: רבר יותגן בן גורי שרבי דיה דחבה מיה מאיר מאי מילק בין ראשונה לאחרונה

יששות בין מר המא אה ביותר המא דמורה ביותר מלא דאותה קטרת עשאה בחול דאי נעשית בקדש דציבור הויא אלפא עשייתה בחול:

"ש"ש אמיל הויש קטרת מדקאמר נכטיו והיה בחן קטרת אלמא דאותה קטרת עשאה בחול דאי נעשית בקדש דציבור הויא אלפא עשייתה בחול:

"מ"ש ארכ בייתר המקשה בקדש (נמאי) (ומאי), וואמאי) קרי לה נכטיו דבאותה הניתנת לא מנמנין בשברן שעישין אמר שנטל מהן מלא חפניי בייתר המפורים בזאמת מיירי: פדרבי זה לא אמר להיו בייתר הקטרת. היינ מותר הקטרת הה שמשתייר מאותן שלשת מבין יתירין אחר שנטל מהן מלא חפניי בייתר המפורים בזאמת מותר הקטרת בייתר של לקון: מתר האומנין ומחלין אותה של מותר הקטרת בייתר המומנין מחלין אותה של המומנין משלון אותה לא מייתר של החומנין משלון אותה לא מייתר של החומנין משלון צורכי הביין המומנין משלון צורכי הביין המומנין משלון צורכי הביין מומנין משלון צורכי הביין מומנית משלון היים לא הייק ווווידין להקרבות המומנין משלון בייתר המומנין משלון בייתר השלון היישר של להת המומנין משלון לבית גרשי בייתר המומנין משלון לבית גרשי בייתר השלון לידתר בייתר של להת השלון בייתר ב הסבון בני המאר כיור או. אלא לאו קטרת. ומדקאמר נכסיו והיה בהן קטרת אלמא דאותה קטרת עשאה בחול דאי נעשית בקדש דציבור הויא אלמא עשייתה בחול:

הלידה שלאחר מלאת קרבן אחד לשניהם מ"ל זאת ש: קינין. שני קינין ד' תורין: מוסף רש"י בדינרי והב. בשני והובין קן לדינר והב: המעון הוה. שבועה: נכנם לב"ד ללמוד עייא. כך כינה שמו של ר' חייא, לשון גנאי (מו"ק מו:). לילה אין כו'. אע"פ שהיהל על דברי תורה עת נתון גנפי (נודים 10:). דידה אין מחוסר זמן. אין מסרון זמן במי שהגיע לינו להקריב קרבנותיו מחר, הלכך מחוייב הוא להביא אלא שהלילה מעכבו מלהביא (וחגיגה 2:) דהלילה חולך אחר היום (מוחות ק. לעשות לה׳ הוא שאלמלי לא ימלאו יחדלו מלהביא אפילו אחד ויאכלו בקדשים בטומאת הגוף: קינין ברבעתים. ב' קינין דהללה הוץ אחר היום שלאחריו. דאה הברונה אחר היום שלאחריו. דאה אחת בלילה ושתים ביום. זג שמפר שצמה נקיים ממשפטו וטגל השעיב שמשו וחזר וילה אמת על טומאה שניה זו לגד מן הקרבן ביל של המלשונה, וימיל שני שימיל של המלשונה, וימיל שני שימיל של המלשונה, וימיל או שימיל של המלשונה, וימיל שימים שימיה, הואל ולה ולה השרים עד שלא לשנה שריל ולה ילה להביל קרבן, של וו מבלומון, ולף מל של השניה ימיל, אמיש שמחילות ממרין זמן קרבן הרלשונה ולל מחרין מדל טומאה שיל מוציאות מחרין מדל טומאה של מוציאות מוציא בינא ביניא מבירא מפרא. מוציא מוצה בינוא מבירא מפרא. מוציא מוצה של מוציא מבירא מבירא מוצה ביות אחר של אחרים אחר מבירא מבירא מוציא מוצה של ביות מבירא מבירא מוצרא שור בלילה אחרים אומים ביותים אומים ביותים אומים ביותים אומים ביותים ביותים אומים ביותים ביותים אומים ביותים ב בשני רביעי דינר כסף. ל"א רבעתים לשון חלי הוא: גמ" ה"ג בתוספתא ס ה' לידות ודחי וה' לידות ספק כו' ר' יוחנן כן נורי אומר על הודאי. חיישינן לפשיעה דאי אמרת תביא על אחת מהן שמא יש אשה שתלד לידה אחת ודאית ואינה רוצה להביא קרבן שתאמר והלא אשתקד היו עלי ה׳ לידות ודאות ולא הבאתי קרבן על ד' מהן ועכשיו אני מביאה (ח) ור"ע סבר כיון דלא כין אכלה אשתקד בלא שום קרבן לא פשעה: מחמר על החחרונה. חני מביחה ותפטר על השאר. ר"ע אומר תאמר על אחת מהן ואינה לריכה לומר על האחרונה פת ותפטר על השחר: ועל הודחי תחמר על החתרונה ותפטר. עכשיו מחיוב שחר הרבנות ואוכלת בזבחים היום ולמחר תקריב שאר קרבנות: אם יש ודאי ביניהן. (ע) יעו ממין הספק דאמר על הודאי כדי שתיעשה ודאי ותהא נאכלת ותפטר לגמרי כדפרישית במתני׳ דבקושי התירו להקריב ספק: על אחת מהן. ואפילו על הראשונה: בין ודאי כו'. אינה לריכה לומר על האחרונה אני מביאה: בדר"ע ל"ג ותפטר: ועד דמייתי כולהון. לא מכפרת (י) הביא חטאת ראשונה עדיין חטאים האחרים עומדין אף כאן אם הביאה על הראשונות עדיין טומאה האחרונה במקומה ולא טהרה לאכול בקדשים לפיכך תאמר על האחרונה וטהרה והרחשונות תביה לחחר זמן: מחן דמחייב ה' טבילום. אפי׳ אמר על

מ:). נטמא ביום מביא. תנן (לקמן מ:) נזיר מביל קרבן אחד על טומאות הרבה, ואמר חזקיה נטמא ביום ח' שהוא ראוי להביא הרבנות ולהתחיל מנין טירותיו וימים שמנה קודם טומאה בטלין, כמו שנאמר יביום השמיני יביא שתי תורים או שני בני וגו' והזיר לה' את ימי נזרו והימים הראשומים יפלו כי טמא מרו, מביא. קרבן על הטומאה השנים, שכבר נתחייב בקרבן הטומאה והתחילה שניה לחטאת ואינו נאכל. דחטאת העוף בא על הספק ואינו נאכל, כדנפקא לן ממתני' דר' יוסי בר' חנינא מס' מיל (כט. ב"ב שם). ואין השאר עליה חובה. שנקושי התירו להכיח חטחת העוף על התירו להביא מטאת העוף על המסק מדי לנוהרה מספק מדי לנוהרה מספק מהספק מדי לנוהרה מספק מקדה מספק מהספק מה לקבורה וכיון דמיטהרא מקרבן אחד בלקרבו אחד בלאמרים ולאמרים מוחלה להמסף להביא לא מיים מטאת מספק להביא לבית הטבולה מספק להביא לבית הטבול מחוד או מספק להביא לבית הספק להביא לבית הטבות היבטן משח, ורשאר עליד הדובה. ובטן משח, בית משח למחר מלחם, אב על עו בשיהם, וומאם מורת היולדת שבתוך מלח בית בקרבן אחד לבית מחוד לן בפרק היבט מחום. מספר (הקסן או בדים שם).

כפלה (לקמן מ: רשב"ם ב"ב שם). המערן הזה. כנית המקדט נטכע (שם). עד שיהיה בדינרין. של כסף, כלומר שיהל מול (שם). ברבעתים. קן ברוכע דינר (לקמן הדרו עלד שלשים ושש

שימה מקובצת אומר או לבת לרבות אור

מ״ש אור פ״א מיום פ״א לדברי ב"ש קאמר. תוס': כן ביה בבר קפרא בעא: גן משום. ס"א דלילה לאו מחוסר זמן הוא זב נמי מיחייב דלילה לאו מחוסר זמן הוא או דילמא